

GROETEN UIT SCHOORL

Dit keer kregen we de groeten uit Schoorl (Noord-Holland) van Jan Jak. Jan is vier jaar lid geweest van onze vereniging en een aantal jaren geleden besloot hij te stoppen. Inmiddels is Jan verhuisd van Zeeland naar Noord-Holland en heeft hij daar het musiceren in orkestverband weer opgepakt.

Nadat ik gestopt was bij Veere's Genoegen, bracht ik nog wel gezellig 'Het Muzikrantje' rond. Bleef ik ook lekker op de hoogte. En bij de bakjes thee in 'De Zoete Schaar' hoorde ik van Adrie de rest. Ik heb ruim 6 jaar in Vrouwenpolder gewoond en zo'n 4 jaar tussen m'n hoornvrouwen (Géke, Adrie en Adrie en Jacqueline) van alles beleefd bij jullie. Als ik dit schrijf is het precies 56 weken geleden (14 januari 2018) dat ik ben verhuisd. Weg uit Vrouwenpolder; meer naar m'n roots in Noord-Holland. Ik vond dat vroeger zo'n flauwekul als mensen terug gingen naar daar waar ze opgegroeid waren. Maar nadat ik in juli 2017 vakantie had gevierd in Bergen aan Zee, had ik 't zelfde. Dat taaltje, die stolpboerderijen. Ik ben geboren en getogen in Limmen. Ik ging van een ééngesinshuis naar een éénkamer-appartement

(van 5 x 5 m) op het terrein van Scorlewald, in de wijk Aagtdorp, in 't dorp Schoorl, in de gemeente Bergen. Nu houd ik met mijn WIA-IVA op bijstandsniveau iets meer over. Dus 4 dagen na mijn verhuizing zat ik al bij muziekvereniging 'De Vriendschap'. Het is 'n groep van 16 personen. We spelen ongeveer 5e divisie. Ik kan dat goed aan met m'n enkelvoudige F-hoorn, want oefenen is er nog steeds niet bij. Bij Veere's Genoegen was die gezamenlijke oefenavond op dinsdag een noodzakelijke avond. Er waren ook partijen voor Es-hoorn en ik heb 'n andere stembuis waardoor ik naar Es-hoorn kan switchen. Maar dan heb je dezelfde noten voor je neus, maar het klinkt een toon lager. Ik werd helemaal kierewiet. Als hoornist moet je je partituren kunnen zingen anders bak je er niets van. Dus ik ben terug op alleen m'n F-hoorn en ik transponeer indien nodig. Bijvoorbeeld bij 'Land van Maas en Waal' waar ik gezellig de hoempapa mag doen, kan ik zelf transponerend spelen. We hebben twee mensen in onze club die een plastic instrument bespelen. De jongste is een leerling, en de oudere kan nu met haar fysieke beperkingen toch BaritonTuba spelen. Ik speel tussen de saxen. Rechts van mij: 3 altsaxen; voor mij 1 sopraansax; links 1 tenorsax en achter mij 'n Angelsaksische. Zij, Wilma, is onze slagwerksectie. Ja Judith, de vrouwen houden ons in de maat. Vanaf 12 december 2018 vieren wij ons 120-jarig bestaan. We hebben al 'n Kerstconcert gedaan met oud-leden en buffet na. We hebben in de foyer gespeeld van Dorpscentrum De Blinkerd bij de opening van het Filmhuis. Half april komt er 'n Play-In en natuurlijk gaan we spelen op allerlei feestdagen, culturele evenementjes en aubades. We repeteren in een houten barak die al sinds de jaren '80 op

instorten staat. Maar dankzij Hein, onze tenorsaxofonist, wordt de barak steeds weer opgekalefaterd en de andere helpen hem daar dan zo goed en kwaad mee. De ruimte ziet er niet uit, daardoor zijn we goed geconcentreerd in het spelen. Ook Dirk Verhoef, onze dirigent, houdt ons goed bij de les. Hij is geduldig, vakkundig, pedagogisch subtiel en erg muzikaal. Geregeld speelt hij op zijn dwarsfluit of saxofoon iets voor. Gewoon transponerend vanuit zijn orkestpartituren in de gewenste toonsoort of muzieksleutel. Hij heeft ook bedacht dat de slotmaat in 'Everybody needs Somebody' staande gespeeld kan worden. Ik moet hier geen Bells Up doen hoor, ik ben gewoon aan 't spelen tijdens het spelen.

